

[Jørgen Estrup]

Hvis man gik ud og kiggede efter, hvad man laver på universiteterne og rundt omkring på vores forskellige institutioner, så tror jeg, man ville få sig en frygtelig forskrækkelse hos nogle af d'herres ordførere, for man laver faktisk nogle af disse ting i forvejen. Det skulle vi måske også have stoppet.

Det, der faktisk står – nu skal jeg altså stå og forsvare SF's forslag, det er jo lidt bagvendt – men det, der faktisk står, er, at man gerne vil vide noget mere. Det plejer ikke at være urimeligt og ulovligt i Danmark.

Derfor synes jeg egentlig, vi skulle se at komme lidt ned på jorden og begynde at tale om, hvad dette her drejer sig om, nemlig, at vi fortsat ikke har hold på, hvordan demokratiet fungerer på vore arbejdspladser. Det fungerer i et vist omfang. Det fungerer efter nogles mening ikke godt nok. Vi er nogle, der gerne ville vide mere om det for eventuelt, hvis vi tør for hr. Helge Sander og andre, at komme med forslag om ændringer.

Så simpelt er det, det drejer sig om her. Og det synes jeg egentlig godt vi kunne tage i et lidt mere afdæmpet tonefald.

Jeg føler nok, at SF lægger det foreliggende forslag lovlig ambitiøst op. Jeg synes, at den model, arbejdsministeren skitserede, var mere anvendelig. Vi har brug for nu i første omgang at få et overblik.

Der findes, som jeg sagde, allerede en række af disse fænomener. Vi har brug for at samle erfaringerne sammen og derefter undersøge, hvor hullerne er, og hvad det er, vi skal supplere med for at få et nogenlunde dækkende billede.

Det billede synes jeg til gengæld også vi skal have. Hr. Aage Frandsen efterlyste jo positive reaktioner efter nu at have været igennem tre lidt mindre positive behandlinger. Og jeg synes, at vores reaktion her udmærket kan være, at vi kan sige til hr. Aage Frandsen og SF, at vi gerne vil bidrage til at skabe det samlede billede. Om det så kan føre til forslag senere, er en helt anden sag. Det ved ingen af os, det må tiden vise, men jeg synes, at vi alle sammen om ikke andet så i nysgerrighedens interesse – som jeg ved hr. Helge Sander i hvert fald en gang imellem har – burde være interesseret i at komme videre. Vi har på nogle af disse punkter sat ting i gang. Jeg vil minde om, at der er en ordning vedrørende medarbejderrepræsentanter i

bestyrelser. Det kunne da være meget rart at vide noget om, hvordan den fungerede. Det var noget, der var stort, bredt flertal for i Folketinget, men det kunne være godt at vide noget mere om, hvordan den fungerede.

I hele det billede bør indgå det, der er under forberedelse, under udarbejdelse, og det er bl.a. kommet mig for øre, at man i EF-regi er i gang med at forberede et direktiv, som vedrører information og høring af lønmodtagere i multinationale virksomheder. Det synes jeg er en interessant mulighed, og den giver vi også arbejdsministeren mulighed for at orientere om og få inddraget i det videre arbejde. Det håber jeg at vi alle sammen vil kunne stille os tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg må erkende over for hr. Aage Frandsen, at det betyder selvfølgelig noget, hvem der fremsætter et forslag, og det betyder selvfølgelig også noget, på hvilket tidspunkt et sådant forslag behandles.

Jeg tror også, at jeg fik sagt i mit indlæg, at vi har været igennem nogle SF-runder her i løbet af eftermiddagen. Men det ændrer ikke ved, at jeg synes – og det er også til hr. Jørgen Estrup – at det er tomt og hult at stå og sige: Jamen undersøg bare dette og hint, undersøg og undersøg! Man kan lige så godt se i øjnene: Hvad er formålet med at undersøge det? Det er, som det også er blevet sagt – hvis ikke direkte, så indirekte, og i hvert fald fastslået i bemærkningernes første spalte – at hvis det ikke er tilfredsstillende efter SF's opfattelse, så må der komme nye initiativer.

Dér er det, jeg tillader mig at sige, at hvis vi skal forfølge de tanker, som SF har bragt på bane i dag, tror jeg, at man kommer på kant med arbejdsmarkedets parter og med hovedpartalen. Det vil jeg gerne fastholde, og det var i det lys, jeg gerne ville have, at mine bemærkninger for skulle ses.

Så noterede jeg mig selvfølgelig, at hr. Jørgen Estrup føler, at der blev sagt både buh og bæh til os. Det tror jeg ikke at der var nogen af os tre ordførere der følte, for her er vi inde på et område, som er meget, meget væsentligt og meget centralt, og jeg er helt sikker på, at med et lidt andet ordvalg kommer vi også ind på det i morgen, når vi skal tale om arbejdsministerens store pakke.